

det som en Selvfølge, at Venstre og det konservative Folkeparti vilde medvirke til en hurtig Gennemførelse, ogsaa under Hensyn til det Standpunkt, de indtog under Forhandlingerne om Aldersrenteloven i forrige ordinære Samling.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. Hedegaard, at vi skulde have slaaet til den Gang og taget Venstres Ændringsforslag. Ja, men det viste sig jo ved de Udregninger, vi fik foretaget i Udvalget den Gang, at Udgifterne til Aldersrentenyderne derved forhøjedes med ca 3½ Mill. Kr., og saa kan det ærede Medlem, som selv var Medlem af Udvalget, ikke staa op her og sige, at det, Venstre vilde, var at holde sig indenfor den finansielle Ramme; den var de allerede ved at sprænge den Gang. Naar Venstre indtog det Standpunkt den Gang, forundrer det mig noget, at man nu synes til Dels at ville afvise det berettigede Krav, der fremsattes gennem det foreliggende Forslag. Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Hedegaard saadan, at man nærmest vilde have Forslaget koblet sammen med det Lovforslag, der ligger i Landstinget, og se, hvordan det gaar med det. Men skal vi have vedtaget et Forslag om Brændselshjælp til de gamle, saadan at det kan komme til at virke, er det virkelig paa høje Tid, saa kan man ikke vente ret længe paa Forhandlingerne i Landstinget om en Revision af Aldersrenteloven.

Der er ingen Grund til at fremkomme med yderligere Bemærkninger. Som sagt kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig Fremme. Vi har ikke ment, det var nødvendigt eller paakrævet, at det blev henvist til Udvalgsbehandling, da det jo kun gaar ud paa at give Kommunalbestyrelserne Frihed til at skønne over, om der er Aldersrentenydere i deres Kommuner, der trænger til at faa en saadan Brændselshjælp. Jeg forstaaer ikke det Standpunkt, Venstre har arbejdet sig op til, den Frygt, det har faaet for det kommunale Selvstyre, saa at de ikke tør gaa med til at give Kommunalbestyrelserne Frihed til at bestemme i dette Forhold, hvor de i Virkeligheden bedst kan bestemme.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker de 3 Partiers ærede Ordførere for de velvillige Udtalelser, de har fremsat om det Lovforslag, der her er til Behandling. Jeg maa beklage, at jeg ikke kan rette nogen Tak til det konservative Partis ærede Ordfører for velvillige Udtalelser, eftersom

saadanne ikke er fremsat af Ordføreren for det konservative Parti, det ærede Medlem Hr. Vesterager.

I de Udtalelser, som Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hedegaard, fremsatte, var der baade Velvillie og nogen Betænelighed. Det ærede Medlem sagde, at Kronestigningen havde bevirket Prisfald paa forskellig Vis, og at dette Prisfald allerede var kommet de aldersrentenydende til gode. Dette tør vel ikke bestrides. Det kan i hvert Fald ikke bestrides, at Brændselet, altsaa det Brændsel, som man i Dag skal købe, er faldet i Pris, er billigere, end det var i Fjor, og man kan naturligvis ogsaa paavise, at andre Varer, som Folk i Almindelighed køber i den daglige Husholdning, er faldet i Pris, men der er ogsaa Varer, der er steget i Pris, og jeg tror, man med Sikkerhed kan gaa ud fra for mange af de aldersrentenydendes Vedkommende, at de har vanskeligere i Øjeblikket ved at faa Huslejen betalt, end de havde for et Aar siden, for ikke at tale om, at mange af dem ogsaa har vanskeligere ved at skaffe sig Husly. Men jeg indrømmer, at der er sket et Prisfald, og at dette Prisfald naturligvis ogsaa, navnlig i den kommende Tid, hvis det holder sig, vil komme de gamle til gode, men deres Stilling var en saadan, at dette Prisfald, som alligevel endnu er ret minimalt, ikke kan have forbedret den i saa væsentlig Grad, at der ikke er Grund til at fremme det Lovforslag, som her er fremsat. Jeg forstod nu ogsaa det ærede Medlem Hr. Hedegaard saaledes, at han vilde være med til at arbejde videre paa Forslaget, vilde være med til at fremme det. Maaske vilde han stille visse Ændringsforslag til det; det bebudede han, men han sagde dog ikke noget absolut derom. Derimod sagde han, at Venstre vilde yde saglig Medvirken til Forslagets videre Fremme, ligesom Venstre vilde yde saglig Medvirken til at faa selve Aldersrenteloven forbedret. Jeg glæder mig over disse Udtalelser og tager dem som et Udtryk for, at vi i denne Rigsdagssamling kan naa til Ende med Forhandlingerne om Hjælpen til de gamle. Lovforslaget er jo, saaledes som det blev vedtaget i Folketinget i Fjor, fremsat i det andet høje Ting. Jeg gør opmærksom paa, at i Lovforslaget er der en Paragraf, der bestemmer, at det først kan træde i Kraft den 1. April 1926, og følgelig kan en Forbedring af de gamles Kaar gennem en Ændring af Aldersrenteloven ikke overflødiggøre dette Lovforslag, saaledes som det ærede Medlem Hr. Vesterager syntes at tro.

Jeg skal ikke gøre nogen Indvending